

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนชาวนาในบริเวณลุ่มทวีปเส้าสานสงขลาที่สะท้อนอยู่ในวรรณกรรมนิราศ และเพื่อศึกษาถึงศักยภาพของวรรณกรรมในฐานะแหล่งฐานสะท้อนภาพประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลวรรณกรรมนิราศทั้งสิ้น 31 เรื่อง ใช้วิธีการวิจัยเอกสารประกอบกับการวิจัยภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์

ผลการวิจัยพบว่าวรรณกรรมนิราศสะท้อนภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนชาวนาบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลาได้ชัดเจนในระดับที่น่าพึงพอใจ ในด้านเศรษฐกิจพบว่าชุมชนชาวนาด้านทิศตะวันออกอพยพเพราะปัญหาน้ำจืดในระยะแรกๆ และปัญหาขาดแคลนที่ดินในเวลาต่อมา ปรากฏการณ์เหล่านี้ส่งผลต่อการขยายตัวของชุมชนจากทิศตะวันออกของทะเลสาบสู่ทิศตะวันตกและทิศเหนือ การเติบโตของชุมชนชาวนาทางด้านทิศตะวันตกถูกกระตุ้นโดยเส้นทางการคมนาคมที่พัฒนาขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาของการเดินรถไฟฟ้ายิ่งทำให้ชุมชนที่อยู่ริมเส้นทางรถไฟขยายตัวเป็นชุมชนการค้า เปิดโอกาสให้ชาวนาได้ค้าขายเทสินค้าในชุมชนอีกไปสู่แหล่งอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

การอพยพบังปราภูในลักษณะของการส่งลูกหลานออกไปสู่ระบบการศึกษาทั้ง การศึกษาทางธรรม และการศึกษาสามัญใหม่ ขณะที่ชาวนาที่ยังอยู่ในชุมชนก็พยายาม หาทางทำมาหากินนอกเหนือไปจากทำนา ลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ผนวกกับ การใช้แรงงานที่มีความยืดหยุ่นสูงระหว่างเด็ก ผู้หญิง และผู้ชายทำให้ชาวนาสามารถ แบ่งแรงงานไปสู่การประกอบอาชีพเชิงช้อนได้โดยกระบวนการที่อนการทำนาอีก

ลักษณะการใช้งานแบบบีดหยุ่นนี้ขึ้นประโภชันให้ชานาเมื่อต้องเข้าสู่ระบบเงินตราที่มีชาวจีนเป็นตัวสื่อสำคัญ ขณะที่วัดซึ่งเป็นศูนย์กลางดึงเดิมของชุมชนทำให้ความคิดเกี่ยวกับระบบเงินตราของชาวนา้มีความแตกต่างกับความคิดเกี่ยวกับระบบเงินตราของชาวจีน ชานามองการค้าขายว่าเป็นเพียงการทำนาหากินแบบหนึ่ง ไม่แตกต่างไปจากการทำนาหากินเชิงซ่อนแบบเดิมๆ ซึ่งพากเพาคุ้นเคยอยู่แล้ว ชาวนาจึงไม่มีการสะสมเงินเพื่อขยายนการลงทุนหรือการผลิต ไม่มีการขยายกำลังการผลิตข้าวเพื่อการค้า การทำนาเป็นเพียงหลักประกันความมั่นคงทางด้านอาหารเท่านั้น ด้วยเหตุนี้การทำนาจึงมี “คุณค่า” มากกว่า “มูลค่า” ทั้งนี้อาจสังเกตได้จากพิธีกรรมข้าวที่มีความเปลี่ยนแปลงน้อยมาก

The purposes of this research are to study the economic and social characteristics of farmer communities in the area of Songkhla Lake Basin that are reflected in Niras, and to study the power of literature as evidence that reflects local history by using 31 Niras, document review, and field research by interviews and observations.

Research results indicated that Niras clearly reflects the economical and social characteristics of farmer communities around the Songkhla Lake Basin in a satisfactory level. The results on the economic side indicate that farmer communities were pressured by fresh water problem initially and then the lack of land problem. This phenomenon affects the expansion of communities from the east of the lake to the west and the north. The western farmer community growth was encouraged by the developed transportation, especially the development of railway system in the south that helped communities by the railroad expand into trading communities, which allowed the farmers to distribute their products to other parts of the country or overseas.

The migration includes the children of farmers, who were sent into the educational system both in dharma study and modern academic study, while the farmers in communities tried to make their living by other ways that were not rice farming. Because of the diversity of geography and the flexibility of labour forces between child, woman, and man, the farmers could do multi-occupations without having much effect on rice farming.

The flexibility of labour forces benefits farmers when they are going to the money system, which was dominated by Chinese. The temple--the original centre of the community--made the money system of farmers different from the money system in the vision of the Chinese, which made the farmers think that trading was only an occupation and was not different from the traditional occupation that they knew. The farmers did not collect money for expanding the investment or increasing production. They did not increase rice productivity for economic purposes; they did rice farming only to guarantee food stability only, so rice farming had “value,” not “worth,” which can be observed in the traditions about rice that have changed little nowadays.